

עפ"ג 31737/07/22 - גיא בומל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

26 אוקטובר 2022
עפ"ג 31737-07-22 בומל נ' מדינת
ישראל

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן
כבוד השופט יובל ליבדרו
כבוד השופטת פאני גילת כהן
המערער:
נגד
המשיבה:
גיא בומל
מדינת ישראל

נוכחים:

המערער ובא-כוחו, עו"ד אורית חיון

ב"כ המשיבה, עו"ד שלום שיפר

פסק דין

המערער הודה כי בתאריך 17.07.20 בסמוך לשעה 14:00, בקניון הנגב בבאר שבע, במהלך ויכוח עם המתלוננת, שהיא גרושתו, הוא תקף אותה בכך שסטר לה בפניה. ועל יסוד הודאת המערער כאמור, הוא הורשע בעבירה של תקיפה סתם - בת זוג לפי סעיף 382 (ב) בחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

הצדדים הסכימו שיתקבל על המערער תסקיר של שירות המבחן. ב"כ המערער ביקש ששירות המבחן יביע עמדתו בשאלת ביטול הרשעת המערער וב"כ התביעה עמדה על הרשעת המערער בדין.

בתסקיר שירות המבחן על המערער מיום 03.10.21 צוין בין היתר שהמערער בן 39, גרוש ואב לשני ילדים קטנים. ללא עבר פלילי. עובד כמהנדס מחקר במכון הוולקני מזה כשלוש שנים. שלל בעייתיות או מעורבות פלילית של בני משפחתו ושלל אלימות במשפחת מוצאו. עלה לישראל בשנת 2009 מהולנד. בעל שני תארים אקדמיים. נישא למתלוננת בשנת 2015. שיתף כי מתחילת הקשר הם חוו קשיי תקשורת רבים שהובילו לקונפליקטים מרובים על רקע פערים בתפיסותיהם שהסלימו לכדי אלימות הדדית לסוגיה. ולאחר מספר חודשי טיפול זוגי החליטו להתגרש. ושירות המבחן התרשם שהמערער מתקשה לבטא קשייו ובעל מסוגלות נמוכה לראות את צרכיה של המתלוננת. המערער תיאר כי ברקע לביצוע העבירה עמדה אווירה מתוחה והצטברות כעסים בינו ובין המתלוננת, ותחושות תסכול וחוסר שביעות רצון מתפקודה. ושיתף כי לאחר ביצוע העבירה הוא פנה ביוזמתו למרכז לטיפול באלימות במשפחה. ושירות המבחן התרשם שהמערער נוטה להשליך את האחריות להסלמה במערכת היחסים על המתלוננת, וממוקד בה ובהתנהגותה. בשיחה עם המתלוננת, תיארה מערכת יחסים שלוותה במריבות שהסלימו לכדי אלימות פיזית כלפיה. וכי גם כיום מערכת היחסים ביניהם מורכבת, אך היא אינה חוששת מהמערער. שירות המבחן ציין שהמערער משולב מזה מספר חודשים בהליך טיפולי במרכז לטיפול באלימות במשפחה. ומדיווח העו"ס עולה שהמערער מגיע באופן עקבי ומחויב למפגשים, ונמצא

בתחילתו של ההליך הטיפולי. שירות המבחן התרשם שלמערער קשיים בוויסות דחפיו ודפוסים אימפולסיביים, ובמצבי משבר הוא עשוי לפעול באופן אלים במערכת זוגית, ושהוא זקוק לטיפול בתחום זה. אך ציין כי אין לו דפוסי התנהגות עברייניים מושרשים. והמליץ להטיל עליו צו מבחן שיפקח על המשך ההליך הטיפולי. אשר להרשעה, שירות המבחן הפנה לדברי המערער לפיהם כעובד מדינה עליו להציג תעודת יושר, והמליץ בנסיבות העניין והפגיעה האפשרית בתפקידו, לבטל את ההרשעה.

לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן ובפתח ישיבת הטיעונים לעונש, המערער ביקש לצרף כתב אישום מתוקן מת"פ 65139-08-21 ולהודות בעובדותיו, והדבר ניתן לו. על פי כתב האישום המתוקן, בתאריך 12.01.19, המערער פנה אל המתלוננת, שבאותה העת היתה נשואה לו, והיא השיבה שאין לה פנאי לשוחח עמו. ובתגובה, הוא תקף אותה כך שתפס את צווארה בחוזקה באמצעות ידו, נענע את ראשה, תפס בכתפיה והטיח את ראשה בקיר. וכתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות סימני אדמומיות בצווארה. ועל יסוד הודאתו בעובדות כאמור, הוא הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש- בת זוג, לפי סעיף 382 (ג) בחוק העונשין.

התביעה טענה למתחם עונש הולם שבין מאסר על תנאי ל- 6 חודשי מאסר בפועל לכל אחד מהאירועים, וביקשה להטיל על המערער שישה חודשי מאסר בפועל, שניתן לשאתם בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.

ההגנה טענה שמתחם העונש ההולם נע בין של"צ ואי הרשעה לבין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד לשנת מאסר, ועתרה לבטל את הרשעת המערער ולהטיל עליו של"צ.

בית המשפט קמא עמד על הערכים המוגנים בעבירות בהן הורשע המערער; על מידת הפגיעה בהם אותה קבע כבינונית; על נסיבות ביצוע העבירות; ועל מדיניות הענישה הנוהגת; וקבע כי מתחם העונש ההולם לעבירות שביצע המערער נע בין מאסר על תנאי לשנת מאסר בפועל. ביחס להרשעה, קבע כי המערער לא עמד בנטל המוטל עליו להוכיח שיגרם לו נזק קונקרטי מהרשעתו, ובוודאי לא כזה המצדיק לבטל את הרשעתו. ציין כי לא מדובר בהרשעה בודדת אלא בשתי הרשעות, שאחת מהן היא בתקיפה הגורמת חבלה של ממש והשנייה בתקיפה סתם. ציין כי טענת המערער על הפגיעה שתיגרם לו במקום עבודתו, לא הוכחה, והפנה לדברי ב"כ המערער לפיהם המחלקה המשפטית במקום עבודתו של המערער לא הסכימה לאשר בכתב שהרשעתו תביא באופן אוטומטי לפיטוריו. וציין את התרשמות שירות המבחן מפגיעה אפשרית בעבודתו. עוד הפנה לסעיף 17 בחוק שירות המדינה (משמעת), תשכ"ג-1963 לפיו לצורך העמדתו לדין של עובד מדינה, אין צורך בהרשעה דווקא, ודי בעצם התנהגותו באופן שאינו הולם את תפקידו, תדמיתו או שמו הטוב. ומכל מקום אין הוכחה לכך שהרשעת המערער בדין תוביל בהכרח לפיטוריו. עוד ציין, כי מדובר בעבירות אלימות בתוך המשפחה, המצדיקות הרשעה. אשר לעונש, ציין את הודאת המערער, לקיחת האחריות שלו על מעשיו, העובדה שאין לו עבר פלילי וההליך הטיפולי בו שולב. ובסופם של דברים, הותיר את הרשעת המערער על כנה, והטיל עליו 45 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסך 5,000 ₪ וצו מבחן למשך שנה.

מכאן הערעור.

תחילה, הערעור הופנה נגד אי ביטול הרשעת המערער. במהלך הדיון, ב"כ המערער הצהירה כי המערער מוכן לבצע של"צ בהיקף של 600 שעות במקום 45 ימי עבודות השירות, שכן, מאסר בעבודות שירות גם לתקופה כזו יגרום

למערער לבעיות בעבודתו ויסכן את המשך העסקתו, ומבחינה מהותית של"צ בהיקף כזה שווה ערך למאסר בעבודות שירות לתקופה שנקבעה למערער. לאחר ששמענו את טענות הצדדים המלצנו למערער לחזור בו מערעורו לגבי ההרשעה ולהתמקד בעתירה להמרת המאסר בעבודות שירות בביצוע של"צ בהיקף משמעותי, והוא קיבל את המלצתנו.

ב"כ המשיבה טען שעמדת המדינה הינה שלא להתערב בעונש המאסר בעבודות שירות שהוטל על המערער וכי גם מאסר בעבודות שירות לתקופה קצרה כפי שנקבעה למערער מעביר מסר משמעותי יותר מאשר שירות לתועלת הציבור בהיקף גדול. וביקש לדחות הערעור.

לאחר ששקלנו את מכלול הנתונים והנסיבות הנוגעים לעניין באנו למסקנה כי יש לקבל את הצעת המערער להמיר את 45 ימי המאסר בעבודות שירות שנקבעו לו בביצוע שירות לתועלת הציבור בהיקף משמעותי.

החלטתנו לוקחת בחשבון את העבירות שהמערער הורשע בביצוען ואת נסיבותיהן; את רקעו ונתוניו של המערער; את האמור בתסקיר שירות המבחן ואת המלצת שירות המבחן; את הקושי המשמעותי שייגרם למערער במקום עבודתו אם יצטרך להיעדר לתקופה של 45 יום לצורך ביצוע עבודות השירות; את פרק הזמן שעבר מאז ביצוע העבירות - קרוב לארבע שנים לאחר אירוע התקיפה החמור מבין השניים, וכשנתיים לאחר אירוע התקיפה השני - במהלכו המערער לא הסתבך בעבירות נוספות; את הטיפול המשמעותי שהמערער עבר לאחר מתן גזר הדין; את עמדת המתלוננת, שבינתיים התחתנה בשנית; ואת העובדה שלמערער ולמתלוננת ילדים קטינים והם עוד צריכים להיות בקשר זה עם זה בהקשר לטיפול בהם.

בנוסף, המערער יוכל לתרום תרומה משמעותית במסגרת שירות לתועלת הציבור, שחשיבותה איננה נופלת מהאינטרסים המושגים בהטלת מאסר בעבודות שירות, תוך שמירת יציבות תעסוקתית ואישית.

נוכח האמור, אנו מבטלים את רכיב המאסר בעבודות שירות שנקבע למערער ומחייבים את המערער בביצוע של"צ בהיקף של 600 שעות, בהתאם לתכנית שתוכן על ידי שירות המבחן ותועבר לאישור בית המשפט.

בית המשפט הסביר למערער את חובתו בנוגע לביצוע השירות לתועלת הציבור ואת המשמעויות העלולות לנבוע מאי קיום החובה. המערער מסר שהוא מבין את הדברים ושהוא מסכים לבצע שירות לתועלת הציבור.

יתר הוראות גזר הדין יעמדו בעין.

מזכירות בית המשפט תעביר את פסק הדין לשירות המבחן, המתבקש להגיש לבית המשפט בתוך 30 יום תכנית של"צ עבור המערער.

ניתן והודע היום א' חשוון
תשפ"ג, 26/10/2022
במעמד הנוכחים.
אליהו ביתן, שופט, סגן
הנשיאה

פאני גילת כהן, שופטת

יובל ליבדרו, שופט